

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ד ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּגְזַעַא וּשְׁבִילָא, וְאַתְלַבְשֵׁן בְּמַתִּיחוּ דָּא. (נ"א ועל דא מתיחו דאחד, שיעורא דשית סטריין. וכלא אתיחד בהאי את ד' אח ד'), וְעַל דָּא מַתִּיחוּ דָּא' (נ"א ה') שְׁיַעוּרָא דְשִׁית סְטְרִיין. וְכִלָּא אַתִּיחֵד בְּהַאי אֶת (נ"א אח) וּבְגִין כֶּה, לְבָדֵד יִשְׁכֹּחַן כְּדָקָא יָאוּת.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי חֲלָקָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁזָכִית לְדַבְרִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁל רַבּוֹנָה, וְרַבּוֹנָה הִתְרַצָּה בָּהּ. כִּמָּה שְׁעוֹר שֶׁל הַתַּפְּשֻׁטוֹת שֶׁל שְׁבִיל זֶה בְּשַׁעוֹר עֲלִיּוֹן שֶׁל רֹאשׁ וּגְזַעַא וּשְׁבִיל, וְהַתְלַבְּשׁוּ בְּהַתַּפְּשֻׁטוֹת זֹ. (ועל זה התפשטות של אחד, שעור של ששה צדדים, והכל התיחד באות ד' הזו, אח ד') וְעַל זֶה הַתַּפְּשֻׁטוֹת שֶׁל א' (ה') שְׁעוֹר שֶׁל שְׁשָׁה צְדָדִים. וְהַכֹּל הִתִּיחֵד בְּאוֹת (אח) הַזֶּה. וּמַשּׁוּם כֶּה לְבָדֵד יִשְׁכֹּחַן כְּרֹאוּי.

טקסט הזוהר

וּבְגוֹמִים לֹא יִתְחַשֵּׁב, יִשְׂרָאֵל אֵית לֹון כְּתָב וְלִשׁוֹן. וּבְכָל אֶת, יִכְלִין לְאַסְתַּכְלָא בְּדִיוֹקְנָא וְצִיּוּרָא כְּדָקָא יָאוּת. אֲבָל בְּגוֹמִים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, לֹא יִתְחַשֵּׁב. רְזָא דְנָא, בְּגִין דְּלִית לֹון כְּתָב וְלִשׁוֹן, וְלִית לֹון לְאַסְתַּכְלָא וּלְמַנְדַּע כְּלוּם, דְּהָא (ירמיה י) הֶבֶל הַמָּה

מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים. וְלֹא יִתְחַשֵּׁב רָצָא דָנָא בְּמַחֲשָׁבָה וּבִאֲסֻתְּכִלוּתָא דְלַהוֹן, הוּאִיל וְלִית לֹון כְּתָב. זָכְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

ובגוים לא יתחשב. לישראל יש כתב ולשון, ובכל אות יכולים להסתכל בדמות וציור כראוי, אבל בגוים - עובדי כוכבים ומזלות - לא יתחשב. הסוד שלנו, משום שאין להם כתב ולשון, ואין להם להסתכל ולדעת כלום, שהרי (ירמיה י) הכל המה מעשה תעתעים, ולא יתחשב סוד שלנו במחשבה ובהסתכלות שלהם, הואיל ואין להם כתב. אשריהם ישראל.

טקסט הזוהר

מִי מָנָה עֶפֶר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת רוֹכֵעַ יִשְׂרָאֵל. (מי) הֵהוּא נִקּוּדָה עֲלָאָה, רִישָׁא וְגִזְעָא וּשְׁבִילָא, בְּטִמְרוֹ אִיהוּ, וְלֹא קִיַּמָּא לְשֹׁאֲלָא לְבָר. אֲבָל מַשְׁעֵתָא דְשָׂאֲרִי לְאַתְּבִנָּאָה, וְלִמְעַבְדַּי הִיכְלָא בְּרַעוּתִיהָ, וְאֶקְרִי מ'י, שָׂאֲרִי לְאַתְּבִנָּאָה, דִּיּוֹקְנָא, דִּילִיָּה מִמָּש. אֶפִּיק נֹקְבָא דִּילִיָּה, בְּדִיּוֹקְנָא דְאַמִּיָּה.

תרגום לעברית

מִי מָנָה עֶפֶר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת רֹכֵעַ יִשְׂרָאֵל. (מי) אוֹתָהּ נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה, ראש וגזע ושְׁבִיל, בְּנִסְתָּר הִיא, וְלֹא עוֹמֶדֶת לְשֹׁאֲלָה לַחוּץ. אֲבָל מַשְׁעָה שְׁמִתְחִילָה לְהַפְנוֹת וְלַעֲשׂוֹת הִיכָל בְּרָצוֹנוֹ, וְנִקְרָאת מ'י, מִתְחִילָה לְהַפְנוֹת. הַדְמוּת, שְׁלוֹ מִמָּש. מוֹצִיא נִקְבָּה שְׁלוֹ בְּדְמוּת אָמוֹ.

טקסט הזוהר

מֵאִי מִי. דָּא רִישָׁא וְגִזְעָא וּשְׁבִילָא. (י') וְאַתְּפִשֵּׁט לְאַתְּבִנָּאָה בְּפִשְׁטוֹ דְּחַד הִיכְלָא, לְתַרִּין סְטֵרִין בָּאִנִּי. וְאֵף עַל גַּב דְּאַפִּיק לְיִשְׂרָאֵל. דְּאִיהוּ ו', אוֹף הָכִי אֶפִּיק לְנוֹקְבָא דִּילִיָּה כְּחֻדָּא, וְאַזְמָנָה לְגַבִּיָּה. מָנָה, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר (דְּנִיָּאֵל א) וְיִמֵּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ (אסתר ט)

וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת. יֵהֵב לֵיהֶם נִבְזָזָא רַב וַיִּקְרָא, וְאַפִּיק לָהּ כַּחֲדָא מְנִיָּה. בְּהֵוָה פְּשִׁיטוּ
דְּאַתְפִּשֵׁט אַפִּיק תְּרוּוּיָּהּ כַּחֲדָא, (כְּגֻוּנָא דָּא פִּשׁוּט לֵהֲכָא וּלְהֲכָא, אַפִּיק בְּרָא וּבִרְתָּא
בְּרַגְעָא חֲדָא, וְעַל דָּא שְׁמִים וְאַרְץ בְּרַגְעָא חֲדָא אֲתַבְרִיאוּ כַּחֲדָא) בְּשַׁעְתָּא חֲדָא.

תרגום לעברית

מה זה מי? זה ראש וגזע ושביל. (י') והתפשט להבנות בפשיטות היכל אחד, לשני
צדדים בונה. ואף על גב שהוציא את ישראל, שהוא ו' - גם כך הוציא את נקבתו כאחד
והזמינה אליו. מנה, כמו שנאמר (דניאל א) וימן להם המלך, (אסתר) ומשלוח מנות.
נתן לו אוצר גדול ויקר, והוציא אותה כאחד ממנו. באותה פשיטות שהתפשט, הוציא
שניהם כאחד, (כדגמה זו פשוט לכאן ולכאן, הוציא בן ובת ברגע אחד, ועל זה שמים
וארץ ברגע אחד נבראו כאחד) בשעה אחת.

טקסט הזהר

וּמִסְפָּר אֶת רֹבַע יִשְׂרָאֵל, רֹבַע יִשְׂרָאֵל רָזָא דָּא בְּגִינָה ר' אֲתַמְסֵר, זַכָּאָה חוּלְקָה. רֹבַע
יִשְׂרָאֵל, רְבִיעִית, מִן מְדִידוֹ דִּישְׂרָאֵל, אִיהוּ בְּרִית. אֲמַאי אֶקְרִי רֹבַע. אֵלָּא שְׂעוּרָא
דְּגוּפָא אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הִוִּי בְּשְׂעוּרָא דִּילֵיהּ. וּבְרִית רֹבַע אִיהוּ בְּשְׂעוּרָא דְּמְדִידוֹ דְּגוּפָא.
כֹּלָא אַפִּיק מִי. (ע"כ)

תרגום לעברית

וּמִסְפָּר אֶת רֹבַע יִשְׂרָאֵל. רֹבַע יִשְׂרָאֵל, סוּד זֶה בְּגִלְגָּלָה, רַבִּי, נְמִסֵּר. אֲשֶׁרִי חֲלֻקָּה! רֹבַע
יִשְׂרָאֵל, רְבִיעִית מִמְדִּידוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּרִית. לָמָּה נִקְרָא רֹבַע? אֵלָּא שְׂעוּר הַגּוּף,
אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הִיוּ בְּשְׂעוּר שָׁלוֹ. וּבְרִית רֹבַע הוּא בְּשְׂעוּר שֶׁל מְדִידוֹת הַגּוּף. הַכֹּל הוּצִיא
מִי.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה אֲזִיל לְמַחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי חָמוּי, רַבִּי אַבָּא וְחֻבְרֵי אֲזִלוּ עִמֵּיהּ. פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים ה) יִי בִקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי וְגו'. יִי בִקֵּר מֵאֵי בִקֵּר. אֵלָּא דָּא בִקֵּר דְּאַבְרָהָם, דְּאַתְעָר בְּעֵלְמָא. דְּכַתִּיב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבִּקֵּר. דִּהָא כִּד אָתִי צַפְרָא, הָהוּא בִקֵּר אֶתְעָר בְּעֵלְמָא, וְהוּא עֵידֵן רַעְוָא לְכָלָּא, וְלִמְעַבְד טִיבוּ לְכָל עֵלְמָא, לְזַכָּאִין וְלַחֲיִיבִין. וְכֵדִין עֵידֵן צְלוּתָא הוּא, לְמַצְלִי קַמִּי מְלָכָא קַדִּישָׁא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה הוֹלֵךְ לִרְאוֹת אֶת רַבִּי יוֹסִי חָמוּי, רַבִּי אַבָּא וְחֻבְרֵי הָלְכוּ עִמּוֹ. פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים ה) ה' בִּקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי וְגו'. ה' בִּקֵּר, אֵיזָה בִקֵּר? אֵלָּא זֶה בִּקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁהִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, שֶׁכָּתוּב (בראשית כב) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבִּקֵּר. שֶׁהָרִי כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַבִּקֵּר, אוֹתוֹ בִּקֵּר מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, וְהוּא עֵת רְצוֹן לְכָל, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב לְכָל הָעוֹלָם, לְצַדִּיקִים וְלִרְשָׁעִים. וְאִזּוּ זְמַן תַּפְלָה הוּא לְהַתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאָתִי צַפְרָא, כָּל אֵינּוֹן אֲסִירֵי מְלָכָא, אֲשַׁכְחוּ נִיחָא, עֵידֵן צְלוּתָא אִיהוּ עֲלִיָּהוּ. וְכָל שָׁכֵן אֵינּוֹן דְּתִיבִין בְּתִיּוּבָתָא, וּבָעָאן בְּעוֹתָהוֹן לְקַמִּי מְלָכָא קַדִּישָׁא. בְּגִין, דְּהָאִי שַׁעֲתָא, חַד מְמַנָּא נָפִיק לְסִטְר דְּרוּם, וּרְפָאֵל שְׁמִיָּה, וְכָל זִינֵי אֲסוּוֹתָא בִּידוּי. וּמִסִּטְר דְּרוּם, נָפִק חַד רוּחָא, וּמִטִּי לְגַבִּי הָהוּא מְמַנָּא, דְּמְמַנָּא עַל אֲסוּוֹתָא. וְכַד מִטִּי צְלוּתָא לְקַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּקִיד לְבִי דִּינָא דִּילֵיהּ, דִּלָּא יִפְתָּחוֹן בְּדִינָא, בְּגִין דְּחַיִּים בִּידָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלָא בִּידֵיהוֹן.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה, בְּשַׁעֲתָא שָׁבָא הַבִּקֵּר, כָּל אוֹתָם אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ מוּצָאִים מִנּוּחָה, זְמַן תַּפְלָה הוּא עֲלֵיהֶם, וְכָל שָׁכֵן אוֹתָם שְׁחוּזָרִים בְּתִשּׁוּבָה וּמִכְבָּשִׁים בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, מַשּׁוּם שֶׁבְּשַׁעֲתָא זוּ יוֹצֵא מְמַנָּה אֶחָד לְצַד דְּרוּם, וּרְפָאֵל שְׁמוֹ, וְכָל מִינֵי רְפוּאָה בִּידוּ. וּמַצִּד

דרום יוצאת רוח אחת ומגיעה לאותו הממנה שממנה על הרפואה. וכשמגיעה הרפואה לפני הקדוש ברוך הוא, הוא פוקד לבית דינו שלא יפתחו בדין, משום שהחיים ביד הקדוש ברוך הוא, ולא בידיהם.

טקסט הזוהר

ומגו דאיהו עידן רעוא, בעא קודשא בריה הוא זכותא דההוא בר נש, אי ישתכח בצלותא, (יאות, ואי לא חשיב ליה בשוגג) או דאיהו מאריה דתיובתא, חס עליה. (קצ"ז ע"ב) בההיא שעתא קל צפריין דמקננן אשתמעו, דכתיב, (תהלים קד) אשר שם צפרים יקננו. ואינון צפריין אודאן ומשבחן לקודשא בריה הוא. וההוא אילת השחר אתער בעלמא ואמר, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו'. כדין ההוא ממנא נפיק, ועבד כל מה דאתפקד.

תרגום לעברית

ומתוך שהוא עת רצון, רצה הקדוש ברוך הוא זכות אותו האיש. אם ימצא בתפלה (יפה. ואם לא נחשב לו בשוגג) או שהוא בעל תשובה - חס עליו. באותה שעה נשמע קול צפרים המקננות, שכתוב (תהלים קד) אשר שם צפרים יקננו. ואותן צפרים מודות ומשבחות לקדוש-ברוך-הוא. ואותה אילת השחר מתעוררת בעולם ואומרת, (שם לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו'. אז אותו ממנה יוצא, ועושה כל מה שנצטווה.

טקסט הזוהר

ואי תימא דזיני אסוותא בידוי כמה דאמרן. לאו הכי. דהא אסוותא לא הוי, אלא בידוי דמלכא קדישא. אבל בשעתא דפקיד קודשא בריה הוא אסוותא לההוא בר נש, איהו נפיק, וכל אינון מקטרגין דממנן על מרעין בישין, דחלין מניה. כדין ההוא רוחא דקא

נסע מסטרא דדרום, אושיט ליה לההוא בר נש, והא אסוותא אשתכח, וכלא בידוי דקודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

ואם תאמר שמיני רפואה בידו כמו שאמרנו - לא כן! שהרי רפואה לא היתה, רק בידי המלך הקדוש. אבל בשעה שפוקד הקדוש ברוך הוא רפואה לאותו האדם, הוא יוצא, וכל המקטרגים הממנים על מחלות רעות פוחדים ממנו. אז אותה הרוח שנסעה מצד דרום מושיטה לו לאותו אדם, והרי הרפואה נמצאת, והכל בידי הקדוש ברוך הוא.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ועל דא כתיב, יי בקר תשמע קולי. ולא כתיב יי בבקר תשמע קולי. אלא לגבי בקר דאברהם קאמר. (תהלים ה) בקר אערה לה ואצפה. תרי בקר אמאי. אלא חד בקר דאברהם. וחד בקר דיוסף. דכתיב, (בראשית מד) הבקר אור, ומתרגמינן צפרא

תרגום לעברית

ועל זה כתוב (שם ה) ה' בקר תשמע קולי, ולא כתוב ה' בבקר תשמע קולי. אלא לגבי הבקר של אברהם הוא אמר. בקר אערה לה ואצפה. שני בקר למה? אלא אחד בקר של אברהם, ואחד בקר של יוסף, שכתוב (בראשית מד) הבקר אור, ומתרגמים: בקר מאיר, מאיר ודאי. אערה לה ואצפה, מה זה אערה לה? אלא אסדר לה נר שלה להדליק, כמו שנאמר (תהלים קלב) ערכתי נר למשיחי. ולגבי הבקר של יוסף הוא אמר, שאותו סדור של נר שלו הוא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

